Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

134

1647. «Ταρίφα» τῆς 26 'Οκτ. τοῦ Κοινοῦ τῆς Μ υ κ ό ν ο υ,
ἐν *142*, σ. 216–219 καὶ ἐν *144*, σ. 19–23.

«Τὴν σήμερον θέλουσιν ὅλοι, μικροὶ κὶ μεγάλοι, ἱερεῖς κὶ λαϊκοί, τῆς νήσου Μυκόνου, κάνουσιν τὸ παρὸν γράμμα, ἐστῶντας κὶ νὰ βλέπουσιν, πῶς τὸ νησὶν τῆς Μυκόνου εἶναι χαλασμένο κὶ πάει στὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα τὰ νησιά. Θέλομεν ὅλοι μας, μικροὶ μεγάλοι, κὶ κάνουμε τὴν παροῦσαν ταρίφα, ἡ ὁποία νὰ εἶναι παντοτεινὴ εἰς ἐμᾶς κὶ εἰς τὰ παιδιά μας κὶ καθὼς ἔχομε τὸ νησί μας κισίμι, παλαιόθε ἔτσι νὰ στέκεται κὶ μὲ τούτους τοὺς πάτους.

'Αρχή 'ναι παλαιόθε ἀπ' ὅτες ἐμπιτάρισε τὸ νησί μας, ὅτι νὰ βάνομε γερόντοι κὶ ὅποτε δὲ μᾶς ἀρέσουσι, νὰ τὶς εὐγάνομε, νὰ βάνομεν ἄλλους.

Τῆς γερόντοι ὅπου θέλομε βάλει, νὰ στέκουνται μὲ τούτους τοὺς πάτους.

"Ο,τι κοντάνες ἐθέλασι γένει, νὰ εἶναι τὰ τρίτα τῶν γερόντων κὶ τὰ δίμερα τῆς χώρας.

"Ο,τι χοντρὰ ζωντανὰ ἐθέλασι γένει στὸ νησί μας ἀπὸ τὴν σήμερο, ἀφεντικὰ νὰ εἶναι διὰ ἔξοδον τῆς χώρας, νὰ δίνουνται εἰσὲ κανίσκια τῶν ἀφεντάδω. Τὰ λιανὰ ζωντανά, ὁποῦ γίνουνται ἀφεντικά, νὰ εἶναι τῶν γερόντων.

Μὲ τούτω τὰ ζωντανὰ τὰ χοντρὰ νὰ γράφουνται στὴν καζιλαρία πέντε βολὲς καὶ ἡ ζημία ποῦ θελεν κάμει στὶς πέντε, νὰ πληρώνεται τοῦ νοικοκύρη ποῦ ζημιώθη· κὶ περάσοντας οἱ πέντε κὶ τὸ πρᾶμα δὲν ἤθελε κυβερνήσει ὁ νοικοκύρης ποῦ τὰ ἔχει, νὰ γίνεται ἀφεντικό, ὅν,τι θέλει ὁ νοικοκύρης νὰ τὸ κάμει.

'Ακόμη τὰ λιανὰ ζωντανά, ὅντε κάμουσι ζημία, νὰ δίδεται τρεῖς φορὲς τοῦ νοικοκύρη ὁποῦ τὰ ἔχει νὰ πληρώνεται ἡ ζημία, κὶ ἂν τὸ πιάσει πλέον, τὸ κάνει ἀφεντικό.

'Ακόμη ὅ,τι βρεσίματα εὑρίσκονται εἰς ἐρημονήσια κὶ εἰς τὸ πιτάδο, νὰ πέρνουσιν οἱ γερόντοι τὸ τρίτο κὶ ἡ χώρα τὸ δίμερο.

"Οστις βλασμαμίσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, νὰ πληρώνῃ ἄσ(πρα) 40 καὶ νὰ πέρνει ξυλιὲς 20.

"Ο(σ)τις κάμει αἷμα — εὐγάνοντας τὸ φονικὸ — νὰ πλερώνει γρόσ. δέκα, κατὰ τὸ αἷμα.

"Ο(σ)τις δόσει γροθιές, νὰ πλερώνει ἑνάμισυ γρόσ.

"Ο(σ)τις πουλήσῃ γῆ λάδι, γῆ κρασί, γῆ κρέας, γῆ τυρί, γῆ λινάρι, γῆ μπαπάκι, γῆ ψάρι, γῆ παστό, γῆ ἐληές, γῆ ὅ,τι φαγητὸ φέρουσιν ἀπὸ ξένα, πέρνει θέλημα κὶ τὰ κάρτα σωστὰ κὶ τὰ ζύγια σωστὰ νὰ τὰ κάνει ἡ κρίση μὲ τὸ χέριν της κὶ οἱ γερόντοι.

Μὰ τὶς κρίσεις κὶ νὰ τὸ στιμάρει τὸ πρᾶμα καθὼς ἀξίζει νὰ πουλιέται κὶ νὰ δίνει τὸ ρεγάλιόν του. Κὶ ὅποιος δὲν πεδίρει, νὰ εἶναι κοντενάδος ὅ,τι θέλει φανεῖ τῆς κρίσης.

"Οποιος ἤθελεν πάγει νὰ ξαπολύσει πάσκουλο, γῆ ἀμπέλι, γῆ ράπι, νὰ τὸ φάσηνε τὰ πρόβατά του, γῆ τὰ κτηνά του καὶ νὰ τὸ κάμει μὲ θέλημα ἐδικόν του, νὰ τὸν ἐπιάνει ἡ κρίση νὰ τόνε παιδεύει καθὼς τῆς ἤθελε φανεῖ καὶ νὰ πληρώνεται καὶ ὁ νοικοκύρης τὸ πάσκουλο.

"Οποιος ἤθελεν κλέψει γῆ πρόβατο, γῆ κριθάρι, γῆ ροῦχα, γῆ ἄλλον τίποτις, νὰ εἶναι στὸ χέριν τῆς κρίσης νὰ τόνε παιδέψει ὡς θέλει.

"Οποιος ὑβρίσει ἄνθρωπον καὶ πεῖ του ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἔχει, νὰ τὸν κοντενάρει ἡ κρίσις ὡς θέλει.

"Οποιος βάλει σκάνδαλο εἰς ε ἀντρόγυνο, ἢ ἄντρας, ἢ γυναῖκα, νὰ εἶναι κοντενάδος ἀπὸ τὴν κρίσιν.

"Οποιος ἔχει μιστάτο καὶ εἶναι περισσότερο ἀπὸ δώδεκα κάρτα, γῆ πινάκι μεγάλο, γῆ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μικρό, ὄξω τῆς δικαιοσύνης, νὰ εἶναι κοντενάδος, ὡς φανεῖ τῆς κρίσης. Ἀκόμη τὰ κάρτα καὶ νεμπότες ἔτζι τοῦ κρασίου.
Ὡσὰν καὶ τοῦ λαδιοῦ νὰ εἶναι μὲ θέλημα τῆς κρίσης νὰ τὸ κάνει σωστὸ καὶ ἂν τὸ βρῇ σκάρσο, νὰ εἶναι κοντενάδος.
Ὅποιος ἔχει σκάρσο στατέρι κὶ πιάσει το ἡ κρίση, νὰ εἶναι κοντενάδος, ὅ,τι θέλει φανεῖ τῆς κρίσης.
Ἀκόμη ὅποιος ἤθελε τζακίσει μὰ κὶ λύνει τῆς ἐγγερίας, γῆ νὰ τὴν ἀνοίξει καὶ νὰ τὴν ἀφίσει ἀνοικτή, νὰ εἶναι κοντενάδος, καθὼς φανεῖ τῆς κρίσης.
Ὅποιον πρᾶμα ἐθέλασι βάλει ἀπάνω στὸ νησὶν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅντι εἶναι το διακόφτι σπαρμένο κὶ ἤθελε περάσει νὰ κάμει ζημία, νὰ γίνεται ἀφεντικό.
Ὅποιος πάγει στὰ δίκτυα γῆ στὴν τράτα, γῆ ὅπου τοκάρει διὰ ρεγάλο καὶ δὲ δόσει τὸ ρεγάλιο τοῦ καπετάνιου καὶ καστελάνου, νὰ κοντενάρεται ἀπὸ τὴν κρίσιν. Μὲ τοῦτο νὰ εἶναι κρατημένος ὁ καστελάνος ὧν γῆ λάχει φόβος, νὰ δίνει ἀβίζο τῶν ἀνθρώπων ὁποῦ λείπουσιν, ὅβερ κὶ δὲ δίνει ἀβίζο, νὰ μὴν τοῦ δίνουσι ρεγάλιο.
Ὅποιος ἔχει πρόβατα καὶ θέλασιν ἔμπει γῆ σὲ ἀμπέλι, γῆ σὲ σπαρμένο κὶ ἤθελε πάγει ὁ νοικοκύρης ποῦ τά 'χει, νὰ τὰ πάρει, νὰ γίνουνται ἀφεντικά.
Ὅποιος δὲν πάγει στὴ βίγλαν του, γῆ στὴ μερίαν του, ὅτε εἶναι χριστιανὸς τῆς χώρας, νὰ εἶναι κοντενάδος γρόσ. ἕνα.
Ὅποιος πάγει στὸ νησὶν πρᾶμα, χωρὶς θέλημα τοῦ νοικοκύρη, ποῦ πληρώνει τὸ χαράτζι τοῦ νησίου, νὰ ἔχει ἐξουσία ὁ νοικοκύρης τοῦ νησίου. Νὰ ἔχει ἐξουσία ὁ νοικοκύρης τοῦ νησιοῦ νὰ τόνε παιδέψει. Κὶ ἂν εὔγει τὸ κτίμα καὶ κάμει ζημία στὸ διακόφτη, νὰ πιλογᾶται ὁ νοικοκύρης τοῦ νησιοῦ.
Ὅποιος παραχαράξει πρᾶμα, νὰ εἶναι κλέφτης φανερὸς κὶ νὰ τόνε παιδεύειν ἡ κρίση καθὼς θέλει.
Ὅποιος κόψει δέντρο, χωρὶς θέλημα τοῦ νοικοκύρη, νὰ παιδεύεται ὡς κλέφτης.
Ὅποιος κόψει ἀλόγου τὴν ὁριάν του, νὰ πλερώνει γρόσ. 2 καὶ ἄ(ν) δὲ βρεθῇ, νὰ τὴν πλερώνουσιν οἱ ψαράδες.
Ὅποιος πάρει κτῆμα, χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ νοικοκύρη, νὰ πλερώνει τζικίνι.
Ὅποιος κόψει σκοινὶ τῆς τράτας, γῆ πάρει μολυβίδες ἀπὸ τράτα κὶ δίκτυα, νὰ πλερώνει ἕνα τζικίνι.
Ὅποιος ἤθελεν εὕρει (ροῦχο) σὲ στράτα, γῆ . . . γῆ . . . γιαλὸν τίπετις κὶ δὲν τὸ πρεζεντάρει στὴν πόρτα, νὰ βρεθῇ ὁ νοικοκύρης του, νὰ εἶναι κοντενάδος διὰ κλέφτης.
Ὅποιος ἤθελεν ἔμπη σὲ κῆπο γῆ σὲ καλοκαιρνό, νὰ παιδεύεται ὡς κλέφτης.
Ὅποιος πάγει νὰ ξεγλυκάνει στὸ περβόλι, κοντὰ στὸ πηγάδι, γῆ στὴν πόρτα, νὰ πλερώνει γρόσ. ἕνα.
Τὸ ρακὶ τρία ποτήρια στὸ ἄσπρο, γῆ νὰ κοντενάρεται.
Ὅποιον πρᾶμα ἐθέλασι βάλει στὸ κάντος διὰ τὸ χαράτζι τὸ ἀφεντικό, γῆ ἀμπέλι, χωράφι, γῆ ροῦχο καὶ νὰ διαλαληθῇ κατὰ τὴν τάξι τρεῖς φορὲς, κὶ δὲν ἤθελεν γῆ ὁ νοικοκύρης νὰ τὸ πέρνει κὶ ὁ ἐδικός το, ὅποιος ξένος τὸ πάρει νὰ εἶναι καλὰ παρμένο κὶ κανέναν καιρὸ νὰ μὴ ἔχει νὰ γυρέψει κανένα δίκιον.
Ὅποιος ἄνθρωπος δὲν περνᾶ ἀπὸ τὴ στράτα τὴν ἀφεντική, ὄξω ἀπὸ ἀνάγκη, καὶ ἤθελε χαλάσει κλεῖσμα γῆ ἀμπέλι νὰ περάσει, νὰ πλερώνει τζικίνι ἕνα».
(ἔπονται 28 ὑπογραφαί, ἐξ ὧν τοῦ ἐπισκόπου Σίφνου, 14 ἱερέων καὶ 5 ἱερομονάχων).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ